

11. 4. Nedjelja Božjeg milosrđa, Mali Uskrs, Bijela nedjelja

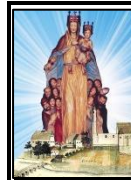
2000. godine blagdanom cijele Crkve proglasio ju je sv. Ivan Pavao II. Ovaj blagdan slavi se u nedjelju nakon Uskrsa, a promovirala ga je poljska redovnica, sv. Faustina Kowalska. Sestra Faustina doživjela je mistično iskustvo u kojemu je vidjela Milosrdnoga Isusa iz čijeg srca izlaze dvije zrake - crvena i bijela, i koji joj povjerava zadaću naslikati i štovati takvu sliku i na takav način pokrenuti pobožnost Božjem milosrđu. Slika Božjeg milosrđa tako prikazuje Isusa s podignutom desnom rukom na blagoslov, a iz lijeve se njegove ruke prelijevaju crvena i bijela zraka, koje simboliziraju krv i vodu koje su potekle iz Isusova probodena srca na križu. Njihovo širenje označava prelijevanje Božjega milosrđa na cijeli svijet. Ispod slike piše „Isuse, ja se uzdam u tebe”. Nakon što je sveti papa Ivan Pavao II., 30. travnja 2000. u Rimu prolasio s. Faustinu Kowalsku, tajnicu Božjeg milosrđa, svetom, otvoren je put širenju štovanja Božjeg milosrđa po čitavom svijetu kako je to želio sam Isus. Čas Milosrđa je molitva Isusu u tri sata popodne, u spomen na Isusovo trpljenje i umiranje na križu, koje se dogodilo u tri sata popodne. U tri sata, u listopadu 1937. Isus je poručio sv. Faustini, da se svaki dan moli u to vrijeme i da širi tu pobožnost: „To je čas najvećeg milosrđa za svijet. U tom času ne uskraćujem ništa duši, koja me moli po mom trpljenju. Uvjeti da se uslišaju molitve su: molitva mora biti oko tri sata popodne, mora biti upravljena Isusu i pozivati se na vrijednosti i zasluge njegova trpljenja. Ono što se moli, mora biti u skladu s voljom Božjom i da sama molitva bude pouzdana, ustrajna i povezana s djelotvornom ljubavi prema bližnjemu. (Bitno.net)

OBAVIJESTI:

1. **Ponedjeljak, 5.4.** – Uskrsni ponedjeljak – misa u 11,00 sati
2. **Nedjelja, 11. 4. Nedjelja Božanskog milosrđa – sakrament Prva pričest**
3. **VOJNOVAC utorkom u 16,00 sati** pobožnosti sv. Anti

Župni ured Oštarije

Nedjelja uskrsnuća Gospodinova

Pod Gospininim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

4. travnja 2021. • Uskrs • God. XII. • br.14 (551)

500

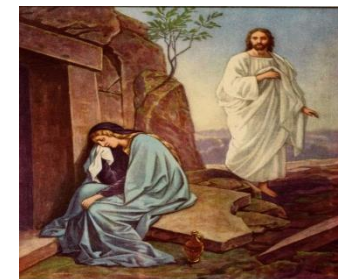

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu: „Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: »Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.« Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu

obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi poboje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda poboje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz poboje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. Riječ Gospodnja (Iv 20, 1-9)

Što znači uskrsnuće?

Uskrsnuće je “život ljubavi koja je jača od smrti”. Tako je to izrazio papa Benedikt XVI. U Pjesmi nad pjesmama kaže se: “Ljubav je jaka kao smrt.” Smrt nju ne može ubiti. Snažno protivljenje! Ljubav ipak trajno umire. Kamo god pogledamo, gasi se ljubav, koju su ljudi jedni drugima prisegnuli zauvijek. Ništa ne ostaje od žarke prisege i zakletve. Još gore:

ljubav ne samo da je ohladnjela, nego je prešla u mržnju i to strastvenu. I gdje je ljubav sačuvana, gdje ostaje vjerna, kroz protivštine, tu dolazi smrt i raskida savez. Gdje ostaje pobjeda ljubavi nad smrću? Odgovor daje današnje jutro. Bilo je “rano ujutro” kad je jedna žena u suzama i žalosti pošla na grob, u kojem je prekjučer sva njezina nada, ljubav njezinoga života pokopana: Isus iz Nazareta. Odgovor je dobila na grobu. Jer grob je bio prazan. On, kojeg je tražila, više nije bio tu. Nestalo je njegovo tijelo. Dvojica daljnjih svjedoka vidjeli su to, Petar i Ivan: grob je prazan, on nije tu. To još nije odgovor. On sam ga daje. Pokazuje se. Iznenada je tu. On živi. Nije jednostavno vratiti se u život. On je uskrsnuo! Oni su ga vidjeli, toga su svjesni. Nikakva prijevara, obmana, nikakav san: stvarno i uistinu je

uskrnuo! To oni tvrde. To svjedoče. Vidjeli su ga – i vjeruju, to je istina. Nikakva umišljenost. A mi? Mi možemo “samo” vjerovati! To kažemo u vjerovanju, da vjerujemo u uskrsnuće. U Isusovo uskrsnuće na uskršno jutro, i u naše uskrsnuće u “posljednji dan”. Drugi pristup kao vjernici mi nemamo. Tko nam kaže da to nije pobožna prijevara, sumnjiva želja? Kako želimo “dokazati”, da uskrsnuće stvarno pobjeđuje smrt? “Dokazati” ne možemo. Ali mnoge upute govore o tome. “Daj mi jednoga zaljubljenoga, jednoga koji ljubi, i on će to razumjeti”, kaže sv. Augustin. Nijedna prava ljubav ne želi umrijeti. Ona se ne miri s time, da je “sve propalo”. Zašto tako jako boli, ako je ljubav prezrena i nogama zgažena? Jer ona nije za smrt. Jedva je to netko znao bolje od Marije Magdalene. Ona se jednostavno ne može pomiriti sa smrću svoga Rabunija, svoga učitelja. Ne zato kao da bi ona bila njegova ljubavnica kako se to često tvrdi, nego jer je ona kod njega našla ljubav, onoga koji je nju prihvatio, kojeg je ona dugo tražila u svome životu. Danas slavimo pobjedu života nad smrću. Smrt nema posljednju riječ. Jer Krist je uistinu uskrnuo!

Fra Jozo Župić

Tomislav Ivančić: Što je Uskršni ponedjeljak?

Što je Uskršni ponedjeljak? To je trenutak kad je Bog blizu, kad hoda za nama da nas stigne na bijegu od života, kad ti prilazi iza leđa da ga jedva primijetiš, kad te nađe umorna na jastuku, teška za stolom bez teka i volje za jelom, kad te prihvati za ruku razočarana, zagleda ti se u oči i zove da se vratiš. Blagdan je Uskrsa iza nas, ali je život ispred nas. Isusov uskrš smo proslavili, ali nam naš dolazi ususret. Znam, teško je bolesnika, patnika, vojnika, ranjenika i prognanika uvjeriti da je uskrš tu, pred vratima, da će sve biti drugačije i da život više nema kraja. Patnja često zatvori ljudsko srce a čovjeka ostavlja kao u grobu, nemoćnog da vjeruje u život. Patnja zna odbijati svaku pomoć, svaku nadu. Nakon lijepo provedenih godina svi se mi prije ili kasnije nađemo na uzmaku. Dolaze trenuci razočaranja kad se prijatelji razdvoje, kad se brak razbije, kad se dom i obitelj razdijele, kad te napusti najdraža osoba, kad djeca odrastu i odu, posao se mora napustiti i poći u mirovinu. Dođu dani kad se raspe novac, kad odijelo postaje pohabano, kad su kosti teške i kad se glava prigiba prema zemlji. Dođu dani jeseni, kad je teško nositi vlastiti život. Tada odlazimo, bježimo od sebe, tad se izgubimo od središta života. Dok smo bili mladi, kad nas je radovalo sunce, i kad smo trčali proljetnim raspjevanim livadama, sve je bilo naše i vjerovali smo da ćemo graditi drugačiji svijet nego naši roditelji i djedovi. A onda dođe dan kad ptice i

laste odlaze, kad priznajemo: mi smo se nadali, ali sve je drugačije završilo. To je trenutak kad je Bog blizu, kad hoda za nama da nas stigne na bijegu od života, kad ti prilazi iza leđa da ga jedva primijetiš, kad te nađe umorna na jastuku, teška za stolom bez teka i volje za jelom, kad te prihvati za ruku razočarana, zagleda ti se u oči i zove da se vratiš. Povratka nema, tako misle ljudi. Ne možeš se vratiti u mladost, ne možeš opet iznova početi brak, ne možeš vratiti djecu na ognjište, kako opet započeti posao? Zar se može vratiti zdravlje u neizlječivoj bolesti, zar se mogu smanjiti godine, promijeniti društvo, zaustaviti ratovi? Nada je na umoru, jer ljudi misle zemaljski. A nada je božanska, vječna, duhovna. Čim malo pogledaš prema gore, podigneš oči, nada ti se već smiješi, dolazi ti ususret, grli te, uzima na ruke, i nosi u nepoznato. Nada vječito uskrsava. Naći ćeš je uvijek iza tugom ispunjenog plača, iza gubitka, iza neprospavane noći, iza razgovora koji te duboko ranio, iza izgubljene utakmice, pokraj spaljenog doma, na kraju prognaničkog puta. Nada je tamo gdje je nema, tamo gdje je nikako ne možeš zemaljski naći, tamo gdje je sve izgubljeno. Uskršni se ponedjeljak obično naziva ponedjeljak odlaska u Emaus. Evanđelist Luka nas naime izvještava da su dvojica učenika otišla iz Jeruzalema razočarana što je Isus umro i nije ispunio njihova očekivanja i nade. On je bio velik, kažu oni, prorok, silan na djelu, liječio je sve bolesti i nemoći, oživljavao je mrtvace i vraćao ih majkama, govorio kako nitko govorio nije, iz njega je izlazila sila koja je sve liječila. On je pokazao da ima vlast nad prirodom, bolestima, smrću, krivicama i beznađima. A sad je mrtav, treći dan u grobu, kažu oni. I upravo na grobu njihovih nada Isus ih živ, uskršli, nov, susreće. Odlazi s njima u gostionicu gdje im znakom euharistije očituje svoju prisutnost, tako da se oni vraćaju natrag u Jeruzalem i započinju novi život. Ono što ne mogu ljudi, može Bog. Uskrsnuće nije ljudski, nego Božji čin. On te prati šireći ruke iza tebe kao majka za djetetom, štiti i nadahnjuje mislima na povratak kući. Nismo izgubljeni, iako je sve oko nas u svemiru hladno. Na ovom Nazareta, kako bi dokinuo njihovu patnju i darovao im izvor novog svjetla, nadu. Možda si se i ti udaljio od Boga, u bijegu od Crkve, ga da se udalji je planetu toplo, ovdje stanuje s nama svemogućí Bog koji u rukama drži svaki detalj svemira i našeg života. On nas zove da se vratimo u središte svoga srca, da mu uputimo riječ povjerenja i da očekujemo preobražaj svoga života. Ništa nije izgubljeno. Uvijek se možemo vratiti, uvijek možemo doći kući, jer nas Otac čeka. Ljudi oko tebe vane da im dovedeš Isusa iz Nazareta kako bi dokinuo njihovu patnju i darovao im izvor novog svjetla, nadu. Možda si se i ti udaljio od Boga, u bijegu od Crkve, više ne vjeruješ i ne moliš. Ti znaš razloge tome. Svatko od nas ima razloga da se udalji od Boga. Pa ipak, samo povratak Bogu donosi život. On te neprestano čeka.